

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 5-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 50 (232)

Субота, 11 грудня 1971 р.

Ціна 2 коп.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ
РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ
ПІДПРИЄМСТВАМИ
СИСТЕМИ УТОГ
ЗА ПІМІСЯЦІВ 1971 РОКУ
(в тисячах карбованців)

Вінницьке	1852	1900,4	102,6
Ворошилов-градське-1	1903	1707,8	89,7
Ворошилов-градське-2	3006	3057	101,7
Коммунарське	893	911	102,0
Дніпропетровське	2520	2605,2	103,4
Дніпро-дзержинське	2146	2204,9	102,7
Донецьке	1753	1824,1	104,1
Єнакіївське	552	571	103,4
Артемівське	2644	2748,7	104,0
Ждановське	1270	1295,7	102,0
Слов'янське	1101,5	1157,9	105,2
Житомирське	3483	3574	102,6
Ужгород. № 1	786	817,7	104,0
Ужгород. № 2	2048	2250,5	109,9
Запорізьке	3288	3311	100,7
Івано-Франківське	4659	4456,5	95,6
Київське № 1	1732	1809	104,4
Київське дослідне підприємство	4016	4123,3	102,7
Київське № 3	482	512,6	106,3
Білоцерківське	2054	2137	104,9
Кіровоградське	1223	1248	102,0
Сімферопольське	1272	1325,5	104,2
Львівське № 1	3588	3764	104,9
Львівське № 2	2879	2990,5	103,9
Бродівське	995	1027	103,2
Дрогобицьке	767	807	105,2
Миколаївське	572	578,9	101,2
Одеське № 1	628	646	102,9
Одеське № 2	1863	1913	102,7
Одеське № 3	1295	1367	105,5
Полтавське № 1	2398	2565	107,0
Полтавське № 2	671	708	105,5
Лубенське	1781	1896,3	106,5
Ровенське	612	636,1	104,0
Сумське	667	702,6	105,3
Конотопське	3606	3651	101,3
Лебединське	514	539	104,9
Харківське № 1	1415	1446	102,2
Харківське № 2	6399	6565	102,6
Херсонське	1549	1563,2	100,9
Кам'янець-Подільське	2634	2673,3	101,5
Черкаське	1039	1060	102,0
Чернігівське	3200	3233	104,6
Чернівецьке	1292	1352	104,6
Садгирське	1868	1908,5	102,2
ВСЬОГО:	86196	89141,2	103,4

НАШ КОМЕНТАР

Підприємства Товариства за 11 місяців цього року виготовили понад план продукції на 2 мільйони 225 тисяч карбованців. Обсяг реалізації продукції у порівнянні з тим же періодом минулого року зріс на шість процентів.

Виконуючи соціалістичні зобов'язання по достроковому виконанню першого року дев'ятої п'ятирічки, в першій половині грудня виконують плани по реалізації готової продукції за рік Слов'янське, Київське № 3, Львівське № 1, Дрогобицьке, Лубенське, Лебединське та інші підприємства. А такі, як Ужгородське № 2 та Одеське № 3 річну програму вже завершили.

На протязі 11 місяців неритмічно працювали і не виконували плани окремих місяців Запорізьке, Херсонське, Конотопське та Білоцерківське УВП. Особливо лиходирить Івано-Франківське та Ворошиловградське УВП № 1.

ЕКОНОМІЧНІ ЗНАННЯ—ВСІМ

Постанова Центрального Комітету КПРС «Про поліпшення економічної освіти трудящих» — це сьогодні найсильніша вимога життя, продиктована величними темпами, які накреслив ХХІV з'їзд КПРС.

Високі темпи розвитку науково-технічного прогресу, ті великі зміни, що відбуваються постійно в промисловості і сільському господарстві, вимагають знань економіки підприємства, цеху, ділянки не тільки від керівників підприємств та інженерно-технічного персоналу, а й від кожного робітника.

Постанова Центрального Комітету КПРС особливо підкреслює необхідність широкого охоплення всіх верств трудящих економічним навчанням. Знання конкретної економіки свого підприємства дає можливість робітникам працювати творчо, бачити на ділі ефективність своєї праці, а разом з тим, і краще, повніше використовувати наявні резерви.

Необхідність в організації постійних занять з питань конкретної економіки давно вже назріла і на підприємствах Українського товариства глухих. Вона викликана швидкими темпами технічного росту УВП, впровадженням нової техніки і обладнання, перебудовою всієї роботи на основі нової господарської реформи. Все це в свою чергу вимагає від адміністрації УВП, інженерно-технічного персоналу, від кожного робітника постійної роботи над собою по оволодінню цією технікою з тим, щоб взяти від неї якомога більше при найменших затратах часу і сил. Цього можна досягти при умові постійного аналізу роботи підприємства. Знати перспективу розвитку УВП, вміти спрямовувати свої зусилля з найефективнішою віддачею неможливо без економічних знань.

У відповідь на Постанову ЦК КПРС партійні, профспілкові та перинні організації УТОГ провели велику організаційну роботу по створенню гуртків та семінарів з питань конкретної економіки.

На Полтавському УВП-2 організовано два гуртки по вивченню питань економіки. В одному заняття проводять наукові співробітники філіалу економічного факультету Львівського торгово-економічного інституту з інженерно-технічними працівниками УВП, а з робітниками ці заняття проводяться силами лекторів місцевого Товариства «Знання».

Чотири години щомісяця читають лекції для членів УТОГ Дніпропетровського УВП на економічні теми викладачі технікумів. Постійно з жовтня працює гурток по вивченню питань конкретної економіки на Лубенському, Донецькому, Київському УВП-3 та багатьох інших.

На жаль, організація і пропаганда економічних знань серед широких мас на деяких УВП поставлена ще незадовільно. На Запорізькому, Чернігівському та на деяких інших УВП це питання ще в стадії організації. Є серйозні недоліки й іншого порядку в постановці цієї роботи: подекуди вивчення питань конкретної економіки не пов'язується з конкретними фактами свого підприємства, цеху, а носить чисто академічний характер.

Партійні і профспілкові організації УВП повинні добиватися, щоб кожна лекція, кожне заняття проходило цікаво, викликало у слухачів інтерес, давало можливість виступити на цих заняттях з аналізом роботи свого цеху, підприємства. Щоб заняття проходило якісно і на високому ідейному рівні, необхідно партійним і профспілковим працівникам частіше бути у цехах, глибше вникати у стан справ підприємства, знати щоденні потреби господарства.

Пропаганда економічних знань повинна бути постійно у центрі уваги партійних та профспілкових організацій УВП. Останні у свою чергу повинні тримати постійні і міцні зв'язки з Товариством «Знання», середніми і вищими навчальними закладами, науковими організаціями свого міста. І при їхній прямій допомозі вести якнайширшу пропаганду економічних знань серед трудящих та добиватися, щоб одержані знання робітники з успіхом перетворювали в життя, достроково виконували поставлені ХХІV з'їздом КПРС завдання дев'ятої п'ятирічки.

РІЧНИЙ ПЛАН—Є!

Ставши на трудову вахту на честь 30-річчя 73-денної героїчної оборони Одеси від фашистських загарбників, колектив учбово-виробничого підприємства № 3 з кожним днем нарощував темпи роботи. І ось шостою грудня одеські робітники з радістю рапортували: річний план виконано! До кінця року буде виготовлено продукції на 111 тисяч, а реалізовано — на 73 тисячі карбованців.

Безперечно, ці успіхи стали можливими тільки дякуючи найширшому розгортанню соціалістичного змагання, і, як однієї з форм його — змагання за комуністичну працю. Перед в соціалістичній ведуть: В. Стельмащук, В. Вовк, І. Бойко, М. Самойленко, Г. Білоус та інші. Більше 100 виробничників уже працюють в рахунок 1972 року.

Директор Одеського УВП-3 Р. Коган розповів:

— Перший рік нової п'ятирічки був для нашого колективу великим випробуванням, адже ми тільки почали працювати в новому виробничому приміщенні. До того ж, спеціалізація на виготовленні електротехнічних виробів вимагала перепідготовки кадрів, освоєння нового обладнання тощо. Колектив нашого підприємства дружно взявся за вирішення цих проблем, і, як ми бачимо, вони були вирішені позитивно.

Так, можна впевнено сказати, що на трудовому рахунку колективу УВП ще буде не одна виробнича перемога.

Ю. ГЕР.

П'ятирічку—достроково!

В рахунок 1972 ...

Працювати, випереджаючи час! Під таким девізом трудиться представник електроарматурного цеху Донецького УВП Павло Антонович БАБОДЕЙ. Ударник комуністичної праці працює в рахунок другого року нинішньої п'ятирічки.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

ПРАПОР—ПЕРЕМОЖЦЯМ

Донецьке учбово-виробниче підприємство розташоване в Київському районі міста, де трудяться також виробничі колективи таких великих заводів, як точного машинобудування, металопрокатний, велосипедний...

Нещодавно на підприємстві прийшла радісна звістка: УВП завоювало перше місце в соціалістичному змаганні за третій квартал цього року серед виробничих колективів Київського району м. Донецька.

На урочистих зборах представник Київського райкому КП України вручив колективу УВП перехідний Червоний Прапор Київського райкому партії та Київського райвиконкому депутатів трудящих.

Директор підприємства О. Фудим від імені виробничників УВП запевнив партію і уряд, що глухі трудівники підприємства не знизять взяті виробничі темпи.

Б. ТУРКІН.

РОБІТНИЧЕ СЛОВО—ТВЕРДЕ

Особливе трудове напруження панує в ці передноворічні дні в цехах і ділянках Львівського учбово-виробничого підприємства № 1. Кожен виробничник докладає всіх зусиль, щоб перший рік дев'ятої п'ятирічки виконати достроково.

Трудівники УВП, переглянувши свої резерви і можливості, взяли зобов'язання річний план виконати до 16 грудня. Нема сумніву, що свого слова вони дотримують. Адже тільки за станом на 8 грудня УВП реалізувало продукції на 3 мільйони 847 тисяч, а річний план — 3 мільйони 978 тисяч карбованців.

Перед у соціалістичному змаганні на підприємстві ведуть бригади комуністичної праці, де бригадирами Фаїна Антонова та Ганна Вавилюк. Колектив бригади Г. Вавилюк шість разів виходив переможцем змагання, а колектив бригади Ф. Антонової — чотири. В трудовому суперництві між собою вони досягли високих виробничих рубежів. Зрозуміло, ці трудові перемоги і заслужені нагороди не прийшли самі по собі. За ними дні і місяці напруженої праці, боротьби за економію сировини та матеріалів, пошуки нових шляхів до розв'язання виробничих проблем. Ці колективи, як і всі інші колективи УВП, здають готову продукцію тільки з першого пред'явлення.

Трудівники обох бригад чудово розуміють, що основне завдання соціалістичного змагання — боротьба за підвищення продуктивності праці, за оволодіння всіма виробничими передовими методами роботи, за підвищення професійної майстерності кожного до рівня передовиків. Уболівання за стан справ на УВП, це, в першу чергу, — взаємна допомога. Ось тому виробничники обох бригад, як і підприємства в цілому, завжди, коли це потрібно, приходять на допомогу товаришам. І робиться це по-дружньому, доброзичливо.

Відмінно організований на Львівському учбово-виробничому підприємстві № 1 і контроль за якістю виробів. Запорука відмінної роботи — почуття робітничої гордості за справу своїх рук. Виробничники УВП дотримуються принципу: «Коли працюєш-працюй самовіддано, коли виготовляєш деталь — зроби її найкраще».

Девіз кожного трудівника — «Робітнича совість — найсуворіший контролер». На кожному робочому місці прискіпливо перевіряється якість виконання попередньої операції. Бо виробничники УВП вважають боротьбу за високу якість продукції, яку виготовляє підприємство, справою своєї честі. Саме цьому треба задовольняти тим, що Львівське УВП-1 не має в цьому році жодної рекламачії.

Успішне виконання виробничих завдань — наслідок не тільки добре поставленої організації праці і соціалістичного змагання. Головне — люди. На УВП немало виробничників, які давно випередили час і здають продукцію в рахунок наступного року.

Широкого розмаху набрав рух за почесне робітниче звання «Майстер — золоті руки». Одинадцять виробничників уже удостоєні такої високої честі. Серед них — Т. Віхоть, Л. Сільвестер, Л. Четербук, Л. Алфімова, А. Муц. Відмінне знання технологічного процесу, висока майстерність, любов до своєї професії, гордість за справу своїх рук, уболівання за стан справ на підприємстві — ось що характеризує передовиків.

Р. МАРЧУК.

ПОШУКИ НОВОГО ТРИВАЮТЬ

В ЖЕ не перший рік я знаю трудівників з Лубенського учбово-виробничого підприємства УТОГ. Мені подобається їх улюблення, постійна турбота за стан справ на УВП, принципове, ділове вирішення питань виробництва. Сьогодні я хочу розповісти про організацію соціалістичного змагання на підприємстві.

Керівники УВП — директор П. Погребняк, секретар парторганізації І. Яненко, голова місцевому І. Михайленко дивляться на цю важливу справу як на дійовий захід, за допомогою якого можна досягти нових успіхів у здійсненні виробничих завдань і вихованні людей. Організації соціалістичного змагання вони віддають багато часу, енергії, що дає хороші наслідки. Наведу лише один факт: УВП у цьому році не має жодної рекламції.

Ще ширше розгорнулося змагання після Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення організації соціалістичного змагання». Досить зайти до лубенської кімнати, як увагу привертає постійно діюча виставка якості. Ось на стенді напис: «Зроблено на «відмінно», а поруч саркастично: «Тяп-ляп». Тут демонструється вироб високої якості, розповідається про людей, які їх виготовили, критикують бракоробів. У червоному кутку завжди людно, робітники жваво обмінюються думками.

З художнім смаком оформлені стенди, в яких відображається хід соціалістичного змагання на підприємстві. Тут можна дізнатися також про умови змагання комсомольсько-молодіжних бригад, як проходить змагання за звання ударників комуністичної праці, умови конкурсу на кращу раціо-

налізаторську пропозицію, про матеріальні стимули за хороші показники в роботі тощо.

Велика увага надається гласності соціалістичного змагання. Парторганізація створила штаб змагання, який щоденно підводить підсумки виконання завдань зміними, бригадами, кожним робітником зокрема. Характерно, що оцінка роботи бригад виводиться за спеціально розробленою системою. В ній враховуються виконання плану валової продукції, якість виробів, ритмічність роботи, трудової дисципліни, участь членів бригади в громадській роботі та інші питання, пов'язані з життям колективу.

Соціалістичне змагання — це значить боротьба за підвищення професійної майстерності кожного виробничника до рівня передовиків виробництва. Передовий досвід повинен стати надбанням для всіх. Це й є головний зміст соціалістичного змагання. Наслідки його, як правило, обнародують у стінній пресі. Про них сповіщає спеціальна дошка показників, з якої можна довідатися про роботу кожної бригади за місяць.

Переможцям соціалістичного змагання вручаються перехідний Червоний прапор і випливи, оголошуються подяки, сім'ям надсилаються листи подяки.

Члени колективу учбово-виробничого підприємства дають рішучу відсіч бракоробам, порушникам трудової дисципліни. Про них пишуть в стінній газеті, в «Комсомольському прожекторі», в сатиричних листках.

Більше року на підприємстві існує «Книга совісті». На виробничих зборах дискутували порушників трудової дисципліни. Він обі-

цяв, що виправиться. Але товариші не повірили його словам і вимагали дати письмове запевнення. Тому нічого не залишалось, як зробити це. Ось так і виникла ця своєрідна форма виховання порушників.

Питання підвищення фахового рівня, поширення передового досвіду розв'язується шляхом професійного навчання. Робітники навчаються в чотирьох групах, в іншій — інженерно-технічні працівники.

Значний внесок в трудове досягнення свого колективу зробили раціоналізатори В. Дзюба, М. Сидоренко, С. Масляников, В. Калниченко, Г. Ковтун. Вони зробили багато для механізації виробничих процесів. Зрозуміло, що це дало значний економічний ефект.

У процесі творчих пошуків поліпшення організації соціалістичного змагання широко розгорнувся рух за звання «Кращого молодого працівника за фахом».

Перед у соціалістичній ведуть комсомольці. 34 з них носять почесне звання ударників комуністичної праці. А такі, як Н. Гайдук, Н. Гацула, М. Калайда, В. Козловський, постійно перевищують денні виробничі завдання.

Багато нового внесла в роботу партійної організації УВП Постанова ЦК КПРС «Про подальше поліпшення організації соціалістичного змагання», але пошуки нового продовжуються. Соціалістичне змагання використовується для виховання членів колективу в дусі комуністичного ставлення до праці, розвиває ініціативу і активність виробничників, взаємодопомогу.

І. ПРИХОДЬКО,
голова партійної комісії
Лубенського райкому КП
України.

Школа над Виссю

НОВОМИРГОРОДСЬКА школа-інтернат для глухих дітей розташована на березі тихої річки Вись. По її пологіх берегах височать густі зарослі верболозу та очерету, а свої води вона несе у Синюху — притоку Південного Бугу.

У лубенській кімнаті знайомсь з Миколою Павловичем Суховим — вчителем української мови. Неофіційний історіограф школи зібрав усі дані від самого дня організації навчального закладу, та про дальші життєві шляхи її випускників, які нині своєю

На порозі школи мене зустріли Микола Маркович Гудзенко і завуч Василь Прокопич Олішник. Вони і повели мене показувати своє господарство.

В оцьому, новозбудованому, триповерховому корпусі, — давав пояснення Микола Маркович, — містяться класи, спальні кімнати, вчительська і лубенська кімната, де виставлені роботи випускників. У перспективі — будівництво нового корпусу, де розмістяться їдальня, спортзал, класи та піонерська кімната. На ці цілі президія Центрального правління Українського товариства глухих вже виділила 11 тисяч карбованців. А поки-що тулимося у старих, непристосованих приміщеннях.

Заходимо до підготовчого класу. За партами сидять малюки і за допомогою цифрових карточок вчать рахуванню. Наступного року вони вже стануть першокласниками.

невтомною працею трудівників створюють найкращу історію школи і глибоко завдячують своїм наставникам.

Своє існування школа почала у грудні 1932 року у Кіровограді. У перший навчальний рік навчалось всього 5 учнів. Заняття з ними вела ентузіаст і організатор школи для глухих дітей Капітоліна Георгіївна Спаська — вона працювала тут шістьнадцять років. А нині тут десятки сурдопедагогів з вищою освітою, які виховують більш, як 200 дітей. Разючі зміни! Тільки у 1955 році школа була переведена у Новомиргород і розмістилася у приміщенні колишнього педагогічного училища.

Такі випускники, як Павло Тараненко та Іван Зеленський успішно закінчили індустріальні технікуми і зараз працюють на відповідальних посадах у Кіровоградському УВП. Крім них у народному господарстві трудяться майже всі випускники школи.

Заглянувши ми і до піонерської кімнати. Голова Ради піонерської дружини ім. Зої Космодем'янської, старшокласниця-відмінниця Гіна Єрофєєва провела нараду вожатих. У грудні цього року минає 30 років з дня трагічної загибелі комсомолки, безстрашної партизанки Зої Космодем'янської і члени Ради Н. Короп, Н. Цимбаленко та В. Линник прийняли рішення провести шкільні збори, присвячені світлій пам'яті героїчного подвигу Зої Космодем'янської.

У шкільній майстерні старшокласники — майбутні трудівники вивчали секрети швейників, столярів та слюсарів-електриків.

У грудні наступного року школа святкуватиме своє сорокаріччя... Виріє життя її вихованців. Копітку роботу ведуть сурдопедагоги Новомиргородської школи-інтернату.

На фото: (вгорі) — заняття з арифметики у підготовчому класі. На задньому плані — вчителька Є. І. Ковачевич. (Внизу) — десятикласник М. Пасіка на електроапараті виготовляє корзинку. Поруч — вчитель слюсарної справи В. Я. Московченко.

І. ЩЕРБАНЮК.

ПЕРЕДОВА ДОЯРКА

Нещодавно в Макіївському Будинку культури глухих зібрався передовик сільського господарства Донецчини, щоб поділитися досвідом в роботі. На нараді була присутньою і доярка колгоспу імені Калініна Тамара Чумакова.

Дівчина в шістьнадцять років пішла працювати до колгоспу. Але робота в полі не задовольняла її, дівчина мріяла бути дояркою.

Через деякий час Тамару запропонували до ферми підмінною дояркою, а потім довірили дівчині і групу корів. Прошлов час і в колгоспі заговорили про неї, як про одну з кращих доярок. За самовіддану працю правління колгоспу неодноразово нагороджувало Т. Чумакову почесними грамотами та цінними подарунками.

До наради передовиків Тамара прийшла з хорошими показниками в роботі. Від 18 корів вона надоїла 34214 літрів молока при плані 31100 літрів.

На фото: Т. Чумакова.

М. ДОНЕЦЬКА.

ПЕРЕМОЖЦІ КОНКУРСУ НА КРАЩИЙ СЦЕНАРІЙ ТЕМАТИЧНОГО ВЕЧОРА

Президія Центрального правління ухвалила:

I. Відзначити першою премією (100 крб.) сценарій «Сказание о Родине», автор Ткачов В. І. (м. Житомир).

II. Відзначити другою премією (по 70 крб.) сценарії:

1. «Союз нерушимый республик свободных», автор Гранік Р. А. (м. Одеса).

2. «Хлеб — всему голова», автор Павіна Л. Є. (м. Коростень, Житомирська область).

III. Відзначити третьою премією (по 50 крб.) сценарії:

1. «Для блага народу, для счастья людини», автор Кокотіна А. В. (м. Броди, Львівської області).

2. «Поэма о счастье», автор Швець Г. С. (м. Вінниця).

3. «Береги честь нашего Отечества», автор Матильська М. П. (м. Львів).

IV. Відзначити заохочувальними преміями (по 30 крб.) сценарії:

1. «Україна моя» (Союз нерушимый), автор Березенська А. І. (м. Дрогобич, Львівська область).

2. «Я гражданин Советского Союза», автор Гураль С. П. (м. Львів).

3. «Восславим женщину, чье имя мать», автор Ткач В. А. (м. Виноградів, Закарпатська область).

4. «Українські вечорниці», автори Богачик Г. С., Кокотіна А. В. (м. Броди, Львівська область).

5. «Не бог, а химия владыка», автор Сергієнко Є. П. (м. Роздільна, Одеська область).

6. «Прекрасное — в быт», автор Веселова В. Я. (м. Сімферополь).

ВИВЧАЄМО ЕКОНОМІКУ

Радянські люди з гордістю повторюють слова, які прозвучали з трибуни XXIV з'їзду КПРС: «Ми ставимо і вирішуємо сьогодні та-

кі завдання, про які на попередніх етапах могли тільки мріяти». І щоб ці завдання виконати з честю, потрібно, щоб кожен виробничник відмінно розбирався в законах і шляхах, якими розвивається наша економіка, вмів бачити економічні результати своєї праці.

На Донецькому підприємстві була організована школа по визначенню економічних знань. Але життя внесло свої корективи. Назріла необхідність дати економічні знання не 20 робітникам, а всім виробничникам УВП. Тому ми організували економічний лекторій.

В Червоному кутку підприємства двічі-тричі на місяць читаються лекції. Робітники слухають їх з великою увагою, задають багато додаткових питань. Вже прочитані такі лекції: «XXIV з'їзд КПРС про основні завдання економічної політики партії на сучасному етапі і їх перетворення в життя», «План — закон життя підприємства», «Перехід народного господарства на нову систему економічного планування» та інші.

ЗУСТРІЧ З ПИСЬМЕННИКАМИ

З великим успіхом пройшли у Вінниці творчі виступи членів Спілки письменників України, київських поетів В. Забаштанського та Б. Тимошенка.

На запрошення обласного відділу УТОГ вони відвідали і будинок культури глухих. Зустріч з членами Товариства була змістовною і цікавою. Молоді письменники розповіли про нові книги, про свій творчий шлях та плани на майбутнє.

Потім гості прочитали свої вірші і уривки з прозових творів. Перекладач облівадіду Л. Безматерних зуміла мімікою донести до присутніх не тільки зміст, а й силу їх образів, ліричність і музичальність кожного твору.

Вінничани щиро подякували гостям за цікаву зустріч.

М. ВІННИЦЬКИЙ.

Л. РАДОМСЬКА.

НАРАДА ПЕРЕДОВИКІВ ВИРОБНИЦТВА

Нещодавно у Київському Палаці культури ім. А. В. Луначарського відбулась нарада передовиків виробництва УВП УТОГ і державних підприємств столиці України та Київщини. На нараді трудівники поділились з присутніми своїми досягненнями в соціалістичному змаганні за дострокове виконання планів дев'ятої п'ятирічки.

На фото: група учасників наради, ударники комуністичної праці, (перший ряд, зліва направо) — М. Мехед — швея УВП-1, Є. Штельмах — швея фабрики ім. Розі Люксембург, М. Воронай — верстатниця мотоциклетного заводу, А. Козленко — штукатур Васильківського будівельного управління, Г. Хрущ — швея УВП-1, (другий ряд, зліва направо) — А. Селіванов — столяр заводу «Буддеталь», М. Гусак — робітник Броварського побуткомбінату, М. Загороднюк — верстатник 6-ї взуттєвої фабрики, Л. Пироженко — палітурниця УВП-3 і М. Фрейдель — слюсар експериментального заводу електроустаткування.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

РОСТЕ ГІДНА ЗМІНА

В 1969 році до групи виробничого навчання Полтавського УВП-2 прийняли молодого хлопчину — Євгена Плетюха, який на перший погляд нічим не відрізнявся від своїх товаришів. З перших днів навчання в класному журналі проти його прізвища почали з'являтися лише п'ятірки.

Видно було, полюбив хлопець свою професію: після уроків

то біля досвідченого токаря зберігається, то стругальний верстат вивчає.

На початку цього року Євгену присвоїли другий розряд токаря. До того ж, хлопець сам освоїв стругальний верстат.

Трапилося так, що виконання плану було під загрозою: не було стругальника, щоб виготовити вісім тисяч стояків для бітумопла-

стичних агрегатів. Є. Плетюх за безпечив виконання плану. Одночасно він навчив стругальній справі двох молодих трудівників.

Тепер хлопець працює токарем, денні норми виконує на 130—140 процентів. Продукцію здає тільки з першого пред'явлення.

Н. БЕЗРУК,
старший майстер Полтавського УВП-2.

СЛІДАМИ НЕНАДРУКОВАНИХ ЛИСТІВ

ЛИСТ ПЕРЕВІРЯЄТЬСЯ ВДРУГЕ...

До редакції надійшов лист, в якому Г. С. Литвиненко, яка мешкає в місті Лозова (Харківська обл.), скаржилась на незадовільну постановку культурно-масової роботи в клубі глухих і, зокрема, на те, що на екскурсії, які організовує клуб УТОГ, їздять одні і ті ж люди.

Голова Харківського обласного відділу УТОГ В. М. Осипов повідомив редакцію, що це вже друга скарга Г. С. Литвиненко з приводу цього питання; перша скарга була розглянута ще в серпні цього року. Факти про незадовільну постановку культурно-масової роботи в клубі частково підтверди-

лись, були вжиті заходи, спрямовані на поліпшення роботи. Відносно організації екскурсій, то на ці цілі кошти передбачені кошторисом обласного відділу УТОГ і частково з особистих сум екскурсантів. В списки екскурсантів включаються кращі виробничники, передовики сільського господарства, активісти клубу. Ці кандидатури попередньо обговорюються з участю обласного відділу УТОГ.

Лист перевірявся вдруге і треба надіятись, що цим і закінчиться переписка з цього питання, а робота Лозовського клубу УТОГ справді підніметься на вищий рівень.

На фото: Катерина Шуман — швея Білоцерківського УВП. Ударниця комуністичної праці постійно виконує виробничі завдання на 120 процентів.

ВИСОКЕ ПРАВО

Після закінчення Тербовлянської школи глухих Богдан Кузьмо вступив до Кременчуцького міського професійно-технічного училища № 13. Саме звідси проліг давно омріяний ним шлях робітника.

Пам'ятисю подією було для Богдана перше знайомство з верстатом. Не маючи досвіду, хлопець час від часу ловив себе на думці: чи зуміє він виконати завдання, чи не забракують його роботи. Та ці думки назавжди розвіялись, як тільки звернувся до хлопця майстер виробничого навчання В. П. Семенов.

— Не хвилюйся, хлопець! Не святі горшки ліплять!

З легкої руки майстра юнак швидко оволодів новою професією.

Кузьмо проходив на автомобільному заводі. Тут він і зараз працює.

З кожним днем Богдан вдосконалює свою майстерність. Зараз він виготовляє штамп для виробництва різноманітних деталей. Має п'ятий розряд слюсаря-інструментальника. Свої завдання робітник виконує на 140-150 процентів. Якість виробів завжди відмінна. А нещодавно йому, одному з усієї дільниці штампів, надано високе право здавати продукцію без пред'явлення ВТК. З великою радістю одержав робітник особисте клеймо. Одержуючи його, Б. Кузьмо сказав:

— Я пишаюсь цим і довір'я колективу виправдаю.

О. ЧОРНОБАЙ.

Виробничу практику Богдан м. Кременчук.

ЗЛІТ РОБІТНИЧОЇ МОЛОДІ

В Івано-Франківському Будинку культури відбувся обласний зліт молоді, присвячений гідній зустрічі п'ятдесятиріччя створення Радянського Союзу. Тут були представники з Івано-Франківська, Коломиї, Калуша.

Учасників зльоту тепло привітали працівники Івано-Франківського обласного УТОГ, Будинку культури глухих, ветерани праці, вчителі шкіл.

В свою чергу молоді робітники рапортували старшому поколінню про свої трудові здобутки, про активну участь в соціалістичному змаганні за втілення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС. Розповіли також про плани на майбутнє.

Колективи художньої самодіяльності Івано-Франківського і Коломийського Будинків культури глухих, вечірньої школи робітничої молоді міста Івано-Франківська та учнів Калузької спецшколи для глухих дітей дали великий концерт.

З особливою теплою зустріччю присутні на зльоті виступили наймолодших аматорів сцени — учнів Калузької спецшколи для глухих дітей. Кожен учень цієї школи на пам'ять про зліт і за високу виконавську майстерність одержав пам'ятний подарунок. Нема сумніву, що кожен з них надовго запам'ятає цей день.

Зліт закінчився зустріччю господарів і гостей у клубі веселих і кмітливих.

С. ТЕЛЕГІНА.

СЛАВИМО ПРАЦЮ

На Білоцерківському УВП відбувся традиційний вечір: «Ми славимо працю».

Після виступу директора підприємства І. І. Котова голова місцевого профспілки Т. М. Комлева об'явила підсумки соціалістичного змагання за звання «Краща за професією» та «Майстер-золоті руки».

Звання «Краща за професією» вибороли Катерина Іванівна Гальченко та Галина Арсентіївна Таран. «Майстрами-золоті руки» стали Станіслава Андріївна Кухаренко, Катерина Артемівна Тимченко, Ганна Семенівна Чегує, Марія Олександрівна Коваль. Цим швеям було урочисто вручено посвідчення, цінні подарунки та червоні косинки.

Після урочистої частини відбувся «Голубий вогник».

У концертній програмі «Голубого вогника» було чимало цікавих номерів, з якими виступили шефи — колективи художньої самодіяльності міста.

Н. МАЛЮТІНА,
художній керівник Білоцерківського Будинку культури.

НАЗУСТРІЧ

ІХ з'їзду УТОГ

У ЧЕРВНІ майбутнього року відбудеться ІХ з'їзд УТОГ.

Це важлива подія в житті нашого Товариства. З'їзд не тільки підведе підсумки зробленого за чотири роки, але й накреслить нові шляхи розвитку, поліпшення роботи на всіх ділянках діяльності УТОГ. В зв'язку з цим мені хочеться поділитися з читачами газети деякими своїми враженнями і спостереженнями.

ЧЛЕНСЬКІ ВНЕСКИ

Статут УТОГ — документ, на основі якого діє наше Товариство. Його слід суворо дотримуватись.

«Члени Українського товариства глухих зобов'язані: виконувати вимоги Статуту УТОГ, постанови керівних органів Товариства, брати активну участь в роботі організації УТОГ, акуратно відвідувати збори своєї організації, своєчасно сплачувати членські внески» — це пункт «а» статті 15 Статуту. Пункт нібито формальний, бо внески вже не відіграють такої ролі, як у перші роки існування Товариства. Тепер УТОГ має могутню виробничу базу, котра дозволила йому давно відмовитися від державних дотацій.

Але членські внески мають і інше, більш важливе значення. Зовчасна сплата внесків — критерій організаційної міцності Товариства, активності і дисциплінованості його членів. Членство

мобілізує на активну участь в роботі організації, а неодмінна умова членства — сплата внесків. А що ж виходить на практиці?

Чимало членів УТОГ ухиляються від сплати внесків, а голови низових відділів не завжди твердо і послідовно ставлять до таких вимоги Статуту.

— А що ж нам робити? — розводять вони руками. — Не хочуть платити, а виконувати план треба.

Але ж у них є досить сильний засіб — стаття 16 Статуту, пункт «в», який говорить про те, що члени Товариства при несплаті членських внесків без поважних причин на протязі року виключаються з його складу. Це суворий захід. Але його взагалі ні до кого не застосовують, навіть до тих, хто не сплачує внески декілька років. Чому? Адже Статут не тільки дозволяє, а просто вимагає цього.

Як не дивно, але цього не хочуть самі керівники, які повинні слідкувати за дотриманням Статуту, за зміцненням дисципліни членів Товариства. Вони соромливо мовчать про причини. Позбавляючи людину членства, ми псуємо цифру в звіті. Бо як не підходь до цього, а виключення двох-трьох чоловік знижує процент охоплення членством. Щоб виконати на сто процентів контрольну цифру, яку дали з обліводу, ми не замислюємося над тим, що самі розхищуємо основи організаційної міцності УТОГ, порушуємо Статут і зводимо нанівець авторитет Товариства.

СУВОРО ДОТРИМУВАТИСЬ СТАТУТУ

Так що ж, запитають мене, я за те, щоб не було ста процентів? Ні. Але не за ті сто процентів, котрі складені з псевдочленів, а з дійсних членів Товариства. Щоб це було так, потрібно не боїтись тимчасового пониження проценту охоплення, а проводити роботу у відповідності з Статутом Товариства, домагаючись неухильного його дотримання.

Справжня турбота про зміцнення авторитету наших організацій повинна бути дорожчою мимого благополуччя. Тим паче, що через деякий час вона обернеться повагою членів до Товариства, і самі собою припиняться випадки, коли глухі легко, ніби трамвайні квитки, будуть губити членські книжки і переїжджати до іншого міста, забуваючи знятися з обліку.

ПЕРВИННА ОРГАНІЗАЦІЯ І ЖИТТЯ

Первинна організація — основна ланка Товариства. Її зміцнення і всебічний розвиток повинні бути завжди в центрі нашої турботи.

Теоретично первинна організація повинна працювати так: бюро чи голова знаходяться в курсі справ своїх членів, подають їм допомогу, організують масово-виховну роботу, проводять засідання і збори тощо. І, зрозуміло, підтримують постійний зв'язок з вищим керівним органом, інформую-

чи його про свою роботу і одержуючи від нього конкретні завдання.

На практиці цю роботу проводять працівники відділу, який об'єднує первинні організації. Це вони проводять в організаціях збори, збирають членські внески, допомагають членам УТОГ. Зрозуміло, що багато зробили вони не можуть: організації і члени Товариства багато, а працівників здебільшого двоє. До справді масової роботи у них просто не доходять руки. Але головне те, що працівники МРВ та міськвідділів, по суті, підмінюють собою первинні організації, тим самим припиняючи їх роль і привчаючи керівників до бездіяльності.

Первинна організація при такому стані справ не шукає нових форм роботи, а жде коли до неї добирається керівник МРВ, щоб провести збори чи зліт.

Але досить відкрити очі на те, що всім давно відомо. Краще скажемо, чому так буває. Перше: ми часто підмінюємо роботу первинних організацій. Друге: ми не привчаємо їх до самостійності в роботі. Третє: керівництво окремих обласних відділів всупереч Статуту ставиться до первинних організацій по-опікунськи. Рідко буває, щоб голова первинної організації збирав членські внески, або щоб йому видавалися на руки членські книжки та квитки. А прийом до членів УТОГ, збір внес-

ків — справа первинної організації. Не вчать голів первинних організацій самостійно проводити збори, засідання бюро.

В таких умовах керівники низових організацій просто не знають, що робити. Проведення одного семінару в рік для голів первинних організацій нічого не дає, тим більше, що семінари проводяться на низькому рівні.

Шлях до ствердження первинної організації як дійового найнижчого органу УТОГ — всемірне її зміцнення, до чого повинні входити: обираючи найбільш освічених і активних членів УТОГ головами первинних організацій; постійна робота по навчання їх мистецтву громадської роботи; проведення багатоденних семінарів і курсів; організація гуртків по вивченню міміки глухими села і водночас з цим проведення занять по основах політичних знань.

Необхідно постійно інформувати первинні організації про роботу МРВ і, нарешті, широко матеріально допомагати їм.

М. НИРОВ.

НАШЕ ЖИТТЯ

11 грудня 1971 р.

ОДИНАДЦЯТЬ років минуло з дня смерті видатного українського вченого в галузі сурдопедагогіки та тифлопедагогіки Івана Омеляновича Соколянского.

Все своє життя І. О. Соколянский віддав справі навчання і виховання глухонімих на Україні. Член КПРС із 1920 року І. О. Соколянский з перших днів радянської влади вів велику педагогічну і наукову роботу. За його ініціативою були створені лікуваль-

но-педагогічні кабінети, які об'єднали науково-педагогічну роботу в галузі дефектології.

І. О. Соколянский автор багатьох наукових праць з сурдо- і тифлопедагогіки. Діяльність вченого-гуманіста не обмежувалася рамками дефектології. Він, як комуніст, боровся за чистоту радян-

ської педагогіки від ідеалістичних проявів. Його статті: «Деякі питання радянської педагогіки» (1928 р.), «Педагогіка школи і сім'ї в системі соціалістичного виховання» (1929 р.), «Педагогіку — на марксистсько-ленінські позиції» (1930 р.) відіграли значну роль у перебудові радянської педагогіки на основі марксистсько-ленінського вчення.

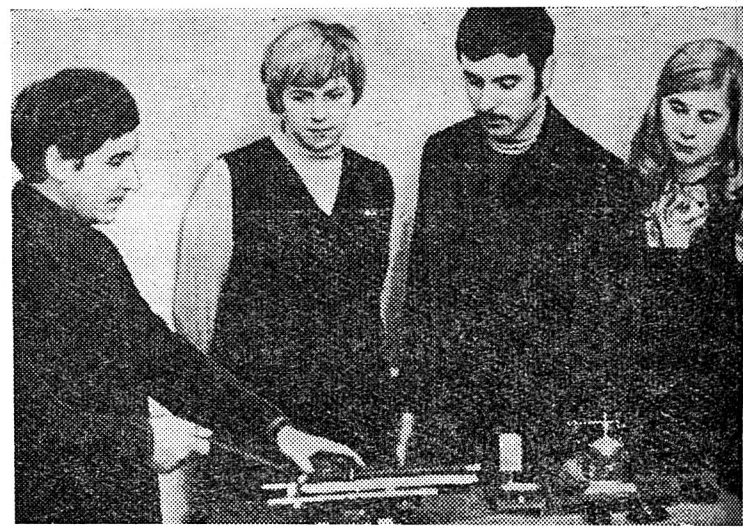
О. М. Горький говорив: «Службою людству є життя І. О. Соколянского, а його експерименти — «диво з див»».

За винаходи в галузі сурдо- і тифлотехніки І. О. Соколянский був нагороджений «Медаллю Ушинського», золотою медаллю Виставки досягнень у народному господарстві СРСР.

Нещодавно в Київському педінституті ім. О. М. Горького на дефектологічному факультеті було відкрито кімнату-музей І. О. Соколянского, де експонуються цікаві матеріали з життя і діяльності вченого. Експозиція кімнати-музею складається з чотирьох розділів.

В кімнаті-музеї — біля 200 експонатів. Серед них — цікаві матеріали, які розповідають про дружні зв'язки вченого з видатним державним і партійним діячем В. П. Затонським, кінорежисером

Кімната-музей І. О. Соколянского

Відвідувачі в кімнаті-музеї.

О. П. Довженком, відомим письменником-гумористом Остаєм Вишнею.

Велику роботу по організації кімнати-музею провів студент IV курсу дефектологічного факультету В. Сакур. Він побував у Москві у дружини вченого, яка передала в дар частину особистих ре-

чей для кімнати-музею.

Студент продовжує пошуки нових матеріалів про вченого, комуніста, людини з широю душею і гарячим серцем.

М. КОТ, студент III курсу дефектологічного факультету педінституту ім. О. М. Горького.

В кімнаті-музеї І. О. Соколянского.

ПРИЙОМ У ЧЛЕНИ УТОГ

В Запорізькій спецшколі-інтернаті для глухих дітей відбувся вечір, присвячений важливій події в житті великої групи юнаків та дівчат — двадцять п'ять учнів, яким уже виповнилося по шістнадцять років, вступали в члени УТОГ.

Вечір почався із зустрічі з групою старих членів УТОГ — передовиками виробництва з різних підприємств міста, які нагороджені за доблесну працю орденами та медалями.

Гості розповіли учням про свої трудові діла, побажали юнакам

та дівчатам, що мали вступати в члени Товариства, нових успіхів у навчанні та праці на благо Вітчизни.

Потім голова міської організації УТОГ Людмила Миколаївна Черкасова вручила вихованцям школи новенькі посвідчення.

З великою радістю одержували юнаки та дівчата ці квитки. Вони запевняли, що з честю носитимуть звання члена УТОГ.

На закінчення відбувся цікавий концерт художньої самодіяльності. Кращі міські перукарі, які теж були присутніми на вечорі, показали зразки своєї праці, зробивши красиві сучасні зачіски.

С. МОРДУШЕНКО, м. Запоріжжя.

ОГЛЯД ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ

Два дні тривав у Дніпропетровському Будинку культури глухих обласний огляд художньої самодіяльності. Крім господарів Будинку культури в огляді взяли участь криворізький та павлоградський колективи художньої самодіяльності.

З цікавими, насиченими різноманітними жанрами самодіяльного мистецтва програмами виступили колективи Дніпропетровського і Криворізького Будинків культури.

Особливо сподобався журі та-

тяни Ентіної та Ганни Дейнега.

Активними учасниками огляду були Юрій Шереметьєв, Леонід Склад, Олег Тимченко та інші.

Колектив драматичного гуртка Дніпропетровського Будинку культури показав спектакль І. Евальда «Відважне серце». Валентина Савченко чудово виконала в цьому спектаклі роль Соньки, а Клавдія Мудра — роль наглядочки.

Дохідливо, артистично була виконана сценка із спектаклю Б. Лавренюва «Розлом» учасниками

ЧАСТІ ГОСТІ

Серед різноманітних форм культурно-освітньої і політико-виховної роботи з глухими трудівниками значне місце відводиться лекціям. Вони відіграють важливу роль в розширенні світогляду, в збільшенні обсягу знань членів УТОГ.

Останнім часом стрийчани, члени нашого Товариства, прослухали декілька лекцій на різні теми. Лектор т. Кринко, наприклад, прочитав лекцію «Наш Прикарпатський край» робітником гумовозвуттєвого заводу.

Працівник міськкому партії м. Стрия т. Волинкіна частий гість в будинку культури глухих. Ось і нещодавно вона прочитала лек-

цію про життя і революційну діяльність Т. Г. Шевченка.

Члени УТОГ з великим задоволенням відвідують лекції, задають численні запитання.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

ПОДЯКА ЗА ЛЕКЦІЮ

Часто після напруженого трудового дня члени УТОГ м. Макіївки збираються до міського Будинку культури глухих послухати лекції. Особливо людно в залі, коли лекцію читає Анатолій Германович

Туркеничев, лектор міського товариства «Знання».

Тема сьогоднішньої лекції — «Міжнародне становище СРСР на сучасному етапі». А. Туркеничев дохідливо розповів про зв'язки Радянського Союзу з іншими країнами, про події на Близькому Сході та в Індокитаї. Більш конкретно зупинився на боротьбі Країни Рад за мир. Потім лектор відповів на численні запитання.

Присутні тепло подякували А. Туркеничеву за цю змістовну лекцію.

Л. ГОРЧАКОВА.

БУДНІ БІБЛІОТЕКИ

Щодня читальний зал бібліотеки Одеського Будинку культури глухих відвідує багато постійних читачів. І не дивно. Приємно зайти в цей затишний куточок. До послуг читачів тут усе — і добре оформлені стенди-виставки нових видань і плакати, що розповідають про кипуче життя нашої країни і дванадцятитисячний книжковий фонд, і великий вибір журналів (54 назви), десятих центральних, республіканських і місцевих газет.

Ми біля постійно діючої виставки періодичних видань «Велична програма комунізму». Вона знайомить читача з матеріалами XXIV з'їзду КПРС, з перспективами розвитку народного господарства в нашій країні у дев'ятій п'ятирічці. Тут же поруч, зроблений руками активістів бібліотеки, плакат «Одеса очима поетів». Він образно, у віршах розповідає відвідувачам бібліотеки про красу й велич нашого міста-героя.

З винятковою любов'ю оформлена виставка книг про вождя світового пролетаріату В. І. Леніна «Життя невіддільне часу». Ця виставка послідовно розповідає про життя Ілліча, розкриває його безсмертні ідеї про рівність, братерство й щастя всіх людей на землі.

А ось — плакат «Наші кращі читачі і пропагандисти книги». Він розповідає про читачів, якими пишається бібліотека. Це — виробничники різних підприємств міста, і, зокрема, учбово-виробничих підприємств УТОГ. Читачі, імена яких занесено на цей плакат, є активними пропагандистами книги. Кожної середи і п'ятниці вони організовують художні читки, огляди літератури, літературні диспути по обговоренню книг тощо.

Бібліотекар Будинку культури Р. Гранік розповідає, що успіхам в роботі бібліотеки вона зобов'язана саме цим її помічникам. Це при їх активній участі було проведено нещодавно тематичний вечір «Ми справді Леніна і партії вірні», заочну читачку конференцію по обговоренню повісті Ч. Айтматова «Перший учитель». Відгуки про цю повість, зібрані ними, вміщено на шпальти стінгазети «Голос читача». Завдяки організованій читачів конференції цю книгу прочитали багато читачів, і вона й зараз користується попитом у багатьох відвідувачів бібліотеки. Зараз активісти бібліотеки готують новий тематичний вечір, під девізом «Колі Вітчизна намагається героєм», на якому виступаючі розкажуть про тих, чий імена стали безсмертними.

З допомогою активу бібліотекар Р. Гранік організувала обслуговування читачів-пенсіонерів, заслужених членів Товариства на їх домівках. Так зараз користуються послугами бібліотеки пенсіонерка М. Яковлева, колишня педагог, яка все своє трудове життя присвятила вихованню і навчанню глухих людей, пенсіонер, старий комуніст М. Хватовнер та інші.

Відгукуючись на рішення XXIV з'їзду КПРС про поліпшення культурного обслуговування трудящих нашої країни, цього року бібліотека Одеського Будинку культури помітно поживила свою роботу. І це, як бачимо, має свої позитивні наслідки. Найголовніший з них — зростання кількості і творчої активності читачів і, зокрема, активістів бібліотеки.

Г. ЮХИМЕНКО

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: 252005 м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

ПОДРУГИ

Книга — надійний помічник у будь-якій справі. В цьому давно переконались виробничники Новоград-Волинської швейної дільниці комуністичної праці Житомирського УВП Валентина Іванченко і Павліна Андрійчук. Добра слава йде про цих дівчат на підприємстві. Вони щодня значно перевищують свої змінні завдання. У Валентини середній виробіток становить 135 процентів денної норми, а у Павліні — 110 процентів.

Майстер дільниці Б. П. Клеєр пояснює успіхи швей тим, що вони постійно знайомляться з літературою на виробничу тематику, цікавляться питаннями наукової організації праці на робочому місці, творчо переймають досвід передовиків швейного виробництва, раціонально використовують кожну робочу хвилину.

Але не тільки цим здобули дівчата пошану в колективі. У хвилини відпочинку подружки — часті гості бібліотеки. На всіх вечорах відпочинку, які організовуються з ініціативи ради бібліотеки, Валентина Іванченко і Павліна Андрійчук завжди виступають заспівувачами, вміло пропагують книгу.

Вони також — активні учасниці художньої самодіяльності, організатори українських вечорниць.

Б. АНАТОЛЕНКО.

На фото: Валентина Іванченко і Павліна Андрійчук в бібліотеці Новоград-Волинської швейної дільниці знайомляться з новими періодичними виданнями.